

Gülden Özcan

Gülden'le birlikte yazmak

Leyla Bektaş Ata

ÖZET

SNAC+ (Lethbridge Üniversitesi) Eşitlikte Mükemmellik Ödül Töreni

ANAHTAR TERİMLER

SNAC+, Gülden Özcan, Eşitlikte mükemmellik

New articles in this journal are licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 United States License.

This journal is published by [Pitt Open Library Publishing](https://pittopenlibrarypublishing.com).

Feminist Asylum: A Journal of Critical Interventions

feministasylum.pitt.edu

Vol. 1 (2022)

DOI 10.5195/faci.2022.82

ISSN: 2834-4707

GÜLDEN'LE BİRLİKTE YAZMAK

Bu ödül törenine katılmak ve Gülden için konuşma yapma şansına sahip benim için büyük bir onur. Çok teşekkür ederim.

Güliden, çeşitli vesilelerle birçok insanın hayatına dokunuyor. Ben de onlardan biriyim ve üretkenliğine, yaratıcılığına ve güçlü iradesine tanık olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum. Ama benim için Güliden'i özel kılan şefkati, dürüstlüğü ve değerli dostluğu. Onunla arkadaş ve meslektaşlığın yanında feminist birer hikâye anlatıcısı olabildiğimiz için ayrıcalıklı olduğumu düşünüyorum.

Hayatıma nasıl dokunduğuyla ilgili söylenecek çok şey var. Şimdi size özellikle Dikiş Makinesi adını verdiğimiz kolektif hikâye yazma grubumuzdaki yaratıcılığından bahsetmek istiyorum. Kasım 2018'de ilk kez masaya oturduk. O zamandan beri birlikte feminist hikayeler yazıyoruz: Güliden, Simten ve ben. Kendi geliştirdiğimiz bir yazma biçimimiz var. Birimiz hikâyeyi yazmaya başlıyor, diğeri ise herhangi bir plan ya da olay örgüsü olmadan devam ediyor. Hikâye kendi yolunu ve sonunu buluyor. Bu sayede sözümüzü çoğaltmakla kalmıyor dostluğumuzu da güçlendiriyoruz. Kadın edebiyatının iyileştirici gücünden yararlanmaya çalışıyoruz. Umuyoruz en kısa zamanda hikayeleri yayınlayacağız. Şimdilik sadece Türkçe.

Ben herhangi bir grubun parçası olmakta çok iyi değilimdir. Büyük olasılıkla bu benim siyasetle olan sorunlu ilişkiyle ilgili. Bununla gurur duymuyorum. Ancak Dikiş Makinesi'nde kendimi tamamen gruba ait hissettiğimi söyleyebilirim. Kendimi doğru yerde hissetmemin önemli sebeplerinden biri de Güliden. Yaklaşımı ve düşünce tarzı sadece hikayeleri değil birlikte yazan bir grup feminist arkadaş olarak bizleri de zenginleştiriyor. Aynı gökyüzü altındaki kadınlar olarak varlığımızın ne denli çeşitlilik içerdiğini anlatan güçlü karakterler yaratıyor. Karakterleriyle toplumdaki görünmeyen engelleri gösteriyor, klişelere ve ikilemlere meydan okuyor. Hikâye anlatma tarzı bize ilham veriyor ve bizi birbirimize bağlıyor.

Dürüst olmak gerekirse, bu işbirlikçi feminist hikâye anlatma ortamı, kendimle ilgili göz ardı ettiğim ve/veya şimdiye kadar önemini atladığım birçok şeyi fark etmemi sağladı.

- Farkındalığına sahip olduğumu varsaydığım halde heteronormativiteyi ne kadar içselleştirdiğimi fark ettim.
- Kapsayıcı olmanın ne kadar değerli olduğunu anladım.
- Aynı anda hem şefkatli hem de açık sözlü olmanın mümkün olduğunu anladım.
- Birlikte yazmanın bir dayanışma aracı olduğunu anladım.

Güliden'in izinden giderek, ortak hikâyelerimizden biri olan Kalan'da yer verdiği Birhan Keskin şiirinden bir alıntı yapacağım:

Bu mum medeniyetinde
bu metal öznedede
bu cam sözde
ne yurt sana dil
ne şölen yeterince.

Leyla Bektaş Ata

*Kadir Has Üniversitesi
Feminist Asylum
Dikiş Makinesi*